

Jeg har undersøgt Sagen og faaet opgivet, hvorledes Bevillingen er fordelt, og det viser sig, at saa at sige hele Bevillingen er gaaet til Forhøjelse af Renten og kun et meget ringe Beløb til Arbejde for Oprettelsen af nye Tyendespareforeninger, saa der er vist i dette Tilfælde ikke noget som helst at beklage sig over.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) gjorde opmærksom paa, at Underskuddet for den grønlandske Handel nu var $\frac{1}{4}$ Million mod ca. 140,000 Kr. i Fjor. Det er i og for sig beklageligt nok, men man har neppe Lov til at sætte det i nogen Forbindelse med den paabegyndte Adskillelse mellem Handel og Administration. Det er andre Forhold og til Dels ogsaa de Regler, hvorefter man stiller Budgettet op, der have været afgørende. I øvrigt er Spørgsmaalet om den endelige Ordning af Adskillelsen mellem Handelen og Administrationen fremdeles under Overvejelse, den skal efter Loven være endeligt bragt i Orden, jeg tror inden 1. Maj 1911, i hvert Fald inden 2 Aar, efter at Loven om Styrelsen af Kolonierne i Grønland er traadt i Kraft. Og der er i Forbindelse med Spørgsmaalet adskiltigt, der kan influere paa den grønlandske Handels Budget. Jeg kan nævne en saadan Ting som, at den grønlandske Handel ligger inde med den store Plads paa Christianshavn, der af Kommissionen anslaaes til en Værdi af tæt op mod 1 Mill. Kr. Det er noget, der siger sig selv, at hvis der var en Køber, kunde man afhænde denne Plads, som er saa dyr, og nøjes med en anden Plads, der var langt, langt billigere. Det er et Forhold, der vil tage Tid, og desværre maa man vel indrømme, at Sandsynligheden for at sælge og tilvejebringe en saa stor Kapital vist for Øjeblikket er meget ringe.

Det er de Spørgsmaal, som jeg har fundet kunde staa i nogen Forbindelse med de paa Budgettet opførte Bevillinger. Saa har en hel Række Medlemmer omtalt Spørgsmaal, der ogsaa høre ind under Indenrigsministeriet, men som nærmest ere Lovgivningsspørgsmaal, der ikke staa i nogen direkte Forbindelse med Budgettet. Jeg skal her først nævne det ærede Medlem fra Ringkøbings (J. C. Christensen) Spørgsmaal om Forsørgelsen af Enker med Børn. Jeg skal ikke her komme ret meget ind paa denne Sag. Det er et Spørgsmaal, der har været Genstand for Forhandling her i Tinget og for saavel private som Regeringsforslag i forrige Rigsdagssamling, og der er jo allerede i Aar forelagt til Behandling her et

privat Lovforslag i Overensstemmelse med det i Fjor indbragte. Maa jeg her oplyse, at Forarbejderne allerede ere paabegyndte og vare paabegyndte af min Forgænger, idet der allerede ved min Indtræden i Indenrigsministeriet forelaa Oplysninger, som vare indhentede fra samtlige Landkommuner udenfor København, angaaende, hvor mange Enker med Børn der var understøttet af Hjælpekasserne og hvor mange af Fattigvæsenet. Tilsvarende Oplysninger for København forelaa ikke. Jeg har udbedt mig saadanne og har lige i de sidste Dage faaet dem, for saa vidt angaar Understøttelsesforeningens Enker, thi i København have vi jo ingen Hjælpekasse, men vi have ikke faaet tilsvarende Oplysninger for Fattigvæsenets Vedkommende. Det er mit Indtryk af disse Oplysninger, at Sagen ikke er saa vanskelig, som den maaske ved første Øjekast kunde se ud til, og som min Forgænger sikkert ogsaa har anset den for at være efter de Udtalelser, som det ærede Medlem for Langeland (P. Munch), den daværende Indenrigsminister, fremkom med ved første Behandling af det i Fjor privat indbragte Lovforslag. Han mente, at det maaske kunde blive saa vanskeligt at faa denne Sag ordnet, at man indtil videre maatte henvise de paagældende til Hjælpekasserne og maaske i den Anledning foretage visse Forandringer med Hensyn til Hjælpekassernes Ret til Refusion for saa vidt angaar Understøttelse til Enker, saa vidt jeg har forstaaet ham. Jeg antager ikke, at en Ordning vil blive saa vanskelig, men om det lader sig gøre saa tidligt, at der kan komme et Lovforslag i denne Rigsdagssamling, tør jeg ikke udtale mig om. Men baade hvad det finansielle og hvad selve Organisationen angaar, anser jeg ikke Sagen for saa vanskelig. Det er ganske vist et ikke saa ganske ringe Antal Enker og Børn, der i saa Henseende bliver Tale om. Det viser sig for Landets Vedkommende at være mellem 4,000 og 5,000 Enker, der faa Understøttelse af Hjælpekasserne og af Fattigvæsenet, omtrent Halvdelen understøttes af Hjælpekasserne og Halvdelen af Fattigvæsenet. De have op mod 12,000 Børn — her er kun Tale om de Enker, der have Børn; — ogselv om det ikke er noget ringe Tal, saa tror jeg dog ikke, at det er saa stort eller uoverkommeligt, selv ikke, om det ikke ringe Tal for København lægges til. Saa vidt jeg har lagt Mærke til — og jeg har jo, som Medlem af Tinget haft Lejlighed til at følge Forhandlingerne — er der fra alle Sider talt om det ønskelige i, hvis det overhovedet lod sig,